

strækkeligt; det er ikke betryggende overfor Lodsejerne i Københavns Enghave. I øvrigt maa jeg gøre Ministeren opmærksom paa, at naar Lodsejerne i Store Magleby forleden tog denne Beslutning at anlægge Digerne, var det, fordi de 8—10 Dage efter den første Oversvømmelse atter fik en Oversvømmelse, der gik mindst 1,000 Alen op i Landet. Da de havde set den første Ulykke, der var overgaaet dem, og den næste kom saa pludseligt efter, kan man godt forstaa, at disse Mænd toge en saadan Beslutning, da de kunne risikere det samme for Fremtiden og maaske i langt stærkere Grad.

Den højtærede Minister udtalte, at det Svar, der var givet paa Andragendet fra en Handlungartner i Kongens Enghave, var fra Havnekaptajnen, men jeg gjorde i mine Udtalelser opmærksom paa, at der har fundet en Brevveksling Sted mellem Havnekaptajnen og Ministeren. Andragendet var indgivet til Ministeren for offentlige Arbejder, og den omtalte Mand har modtaget Svar fra samme Minister, at Ministeren støtter sig til det Skøn, som Havnekaptajnen har haft over Oversvømmelsen, at det ikke var Dæmningen, der var Aarsag til Ulykkerne. Det forekommer mig da, at Ministeriet i Henhold til den Ændring, der blev sat ind i Loven, de Bemærkninger, der ledsagede den, og de Udtalelser, der den Gang fremkom i Rigsdagen, ikke kan være ukendt med Aarsagen til de mange Ulykker, der ere skete, naar Ministeren havde undersøgt de mange Ulykker, før Svaret blev givet. Det er ret forstaaeligt, at naar Vandet udenfor Dæmningen staa 4 Fod højere ind inde i Havnen, er det Dæmningen, der er Aarsag i, at Vandet er gaaet ind over Land. Dæmningen burde have været undersøgt. Man burde ikke have nøjedes med en Udtalelse, der faldt fra Havnekaptajnen samtidig med, at man henviser til, at Lodsejerne i Taarnby have anlagt Sag. Lodsejerne saa vel i Kongens Enghave som i Store Magleby have ikke villet gaa den Vej, idet de have anset det for en Forudsætning for Loven, at naar det viste sig, at de led Skade paa de Arealer, der laa nær Kysten, og det kunde bevises, maatte Staten eller Havnevæsenet have en Pligt til at erstatte Skaden og tillige til at afværge den Slags Ulykker for Fremtiden. Det er det, de have forlangt, og de ville ikke ofre mere derpaa, de ville ogsaa nok senere indsende Andragendet, og saa vidt jeg ved, er der for Øjeblikket til Ministeren indgivet et Andragende fra Ullerup.

□

Det Svar, jeg modtog med Hensyn til Glostrup, var ogsaa mærkværdigt. Den højtærede Minister sagde, at han troede ikke paa alle de mange Klager, man er fremkommen med. Ja, det er kun en Del af Klagerne, jeg er fremkommen med her, der er langt flere Klager fra Glostrup. Men alene dette at Købmand Raagaard, der ved Aflæsningen og Rangeringen af en Banevogn fik en Hest dræbt og en Vogn ødelagt og selv kom til Skade, af Staten faar en Erstatning paa 5,000 Kr., forekommer mig tilstrækkeligt Bevis for de Ulemper, der ere ved Glostrup Station. Det er en Kendsgærning, man ikke kan komme bort fra, at Staten har ydet dette Bidrag, og det havde man vel ikke gjort, hvis alt havde været i Orden paa Glostrup Station. Jeg vil endnu en Gang henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og for Trafikken at undersøge disse Forhold og støtte dem, der have lidt Skade og Overlast, og tage sig noget af Dæmningen, for at de ikke skulle lide større Tab for Fremtiden. Man maa desuden erindre, at disse Arealer for Fremtiden faa langt mindre Værdi.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg). Det ærede Medlem bestred Rigtigheden af mine Ytringer angaaende Socialdemokraternes Forhold til Skattelovene paa et tidligere Trin af disses Behandling. Det kan det ærede Medlem ikke gøre med Rette. Det, der skete ved Dagsordenen, var, at de direkte og de indirekte Skattelove bleve skilte ud fra hinanden, Sammenkoblingen blev skaaren over. Det skete den 12. Marts 1900. Den 12. November samme Aar gennemførte vi de direkte Skattelove her uden Protest fra Socialdemokraternes Side, ja endog med deres Stemmer, uden at der i disse direkte Skattelove var indsat nogen Bestemmelse om en Forbindelse med Toldloven eller forudsat nogen saadan Forbindelse. Nu kommer det ærede Medlem og siger: Ja, men den 23. Oktober 1900 fik vi at vide, men ogsaa først da, at denne Forbindelse faktisk var opgivet. Ja, men det ærede Medlem ved jo, at den 23. Oktober ligger forud for den 12. November, altsaa de vare ogsaa averterede herom ved Forhandlingen om Toldloven den 23. Oktober, men ikke desto mindre stemte de